

Strony w postępowaniu głównym

Conti Antonio Paolo

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uzupełnione w szczególności w świetle zasad zawartych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10], należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu przewidującego obowiązek nieodpłatnego zbycia prawa do korzystania z dóbr materialnych i niematerialnych będących własnością, które stanowią sieć zarządzania zbieraniem zakładów, gdy następuje ustanie działalności wskutek upływu ograniczonego okresu koncesji lub wskutek decyzji o utracie lub cofnięciu koncesji?

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawach
połączonych T-389/10 i T-419/10, wniesione w dniu 23 września 2015 r. przez Siderurgica Latina
Martin SpA (SLM)**

(Sprawa C-505/15 P)

(2015/C 406/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (przedstawiciele: G. Belotti, P. Ziotti, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Zmniejszenie grzywny nałożonej na SLM, indywidualnie i solidarnie, z uwzględnieniem w szczególności: i) wyników postępowania w sprawie w pierwszej instancji ii) wytycznych w sprawie kar obowiązujących w okresie kwestionowanych zdarzeń; iii) marginalnej roli wnoszącej odwołanie i jej ograniczonego w czasie udziału w kartelu, mającego początek w wypadku SLM pod koniec 1999 r., który to moment jest jedynym, dla którego w aktach sprawy istnieją zgodne dowody na jego poparcie w niepodważalny sposób;
- przyznanie należnego odszkodowania za przewlekłość postępowania administracyjnego, jaka cechowała działania Komisji w zakresie rozpatrywania wniosku o złagodzenie kary, którą to kwestię Sąd całkowicie pominął;
- złagodzenie kary z powodu terminowych oświadczeń wnoszącej odwołanie;
- przyznanie należnego odszkodowania w związku z przewlekłością postępowania;
- w każdym razie: obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

ORI formułuje zasadniczo cztery zarzuty mające na celu wykazanie, że Sąd:

- niezgodnie z wynikami postępowania, niewystarczająco zmienił grzywnę nałożoną na wnoszącą odwołanie, naruszając w ten sposób art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych zasady prawa Unii dotyczące proporcjonalności kar w dziedzinie przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję i obowiązek uzasadnienia;

- niestosując wytycznych w sprawie kar obowiązujących w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych naruszył prawo Unii w zakresie niedziałania wstecz surowszych przepisów karnych, a w szczególności art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych.
- nie w pełni wykonał kontrolę sądową, naruszając w ten sposób również art. 48 Karty praw podstawowych w oczywisty sposób nieprawidłowo wykorzystując niespójne wyniki postępowania, wykazując się stronniczością i nie przedstawiając uzasadnienia;
- nie zajął stanowiska co do zarzucanego nieprawidłowego administrowania przez Komisję postępowaniem ze względu na przewlekłość rozpatrywania wniosku o złagodzenie kary, który Komisja zbadała dopiero sześć lat po jego złożeniu.
- nie uwzględnił szczególnych cech wniosku wnoszącej odwołanie o złagodzenie kary dochodząc do paradoksalnego i oczywiście niesłusznego wniosku, iż jedynie twórcy kartelu mogli korzystać ze zmniejszenia kary w związku z zapewnioną współpracą, albowiem posiadali informacje o dodatkowej wartości, których nie mogły mieć inne przedsiębiorstwa o marginalnej roli w kartelu;
- poświęcając 5 lat na wydanie wyroku, naruszył art. 47 Karty praw podstawowych, który zapewnia prawo do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-47/10
Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV, Akcros Chemicals Ltd/
Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 września 2015 r. przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel
Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals BV**

(Sprawa C-516/15 P)

(2015/C 406/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV (przedstawiciele: C. Swaak, R. Wesseling, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Akcros Chemicals Ltd

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie T-47/10 w zakresie, w jakim uznano w nim, że grzywny nałożone pierwotnie na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. za ich uczestnictwo w naruszeniach mogą w dalszym ciągu być przypisywane spółce Akzo Nobel N.V. po uchyleniu tych grzywien przez Sąd; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji z 2009 r. w zakresie, w jakim stwierdzono w niej uczestnictwo spółek Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. w naruszeniach, a w szczególności art. 1 pkt 1 lit. b), art. 1 pkt 2 lit. b); oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji z 2009 r. w zakresie, w jakim spółce Akzo Nobel N.V. przypisano w niej odpowiedzialność lub grzywnę za niezgodne z prawem zachowanie spółek Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V., a w szczególności art. 1 pkt 1 lit. a) w odniesieniu do okresu od 24 lutego 1987 r. do 28 czerwca 1993 r. i art. 1 pkt 2 lit. a) w odniesieniu do okresu od 11 września 1991 r. do 28 czerwca 1993 r. oraz art. 2 pkt 6 i 23; lub; tytułem żądania ewentualnego,